

ಜಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಕಲಾಪ್ರಕಾರಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿ ಎಂಬ ನ್ಯೂಟ್ ಪ್ರಕಾರವು ಯಿಕ್ಕಾಗಾದಂತೆಯೇ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಳಿಸುವ ವೇಷಧಾರಣೆಗಳು ಹಿಗೆಯೇ ಇವೆ. ಹಿಮ್ಮೇಳಕ್ಕೆ ಚಿಂಡೆಮಧ್ಯಳೆ ಮಾದರಿಯ ವಾದಗಳಿವೆ. ಅವರ ಹಿಮ್ಮೇಳಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ನೃತ್ಯದ ಹೆಚ್ಚಿಗಳು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ, ನಮ್ಮ ಹಿಮ್ಮೇಳಕ್ಕೆ ಅವರ ಹೆಚ್ಚಿಗಳು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಅಳ್ಳಿರಿಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಹಂಗಸರೂ ವೇಷ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟ ದೂರ ಹೊಗುವುದೇಕೆ, ಇಲ್ಲಿಯೇ ಯಿಕ್ಕಾಗಾದಲ್ಲಿ ತೆಂಕು ತಿಟ್ಟ, ಬಡಗು ತಿಟ್ಟ ಎಂದು ಭೇದಭಾವಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಗನೋ ಹಿಗೆ ತಿಟ್ಟಿಗಳಿಂದು ಭೇದ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಅನಿಸಿದೆ. ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಭಾಗದ ಹಿರಿಯ ಕಲಾವಿದರಾದ ಕಕ್ಷಿ ಪರಮಿಯ್ಯ ಹಾಸ್ಕಾರ, ಶಿವರಾಮ ಹೆಗಡೆಯವರ ವೇಷ ನೋಡಿದರೆ, ಮೂರೂರು ದೇವರ ಹೆಗಡೆ ಅವರ ವೇಗಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬೇಕು ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

◆ ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಕಿ ಸಾವಿತ್ರಿಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ.

1966ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಆಕೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದೆ. ನಾನು ಸೂರಿಕುಮೇರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಜಾಗ ಖರೀದಿಸಿ ನೆಲೆನಿಂತವನು. ಮನಯಿನ್ನು ಕಟ್ಟಬ್ರಗೊಳಿಸುವುದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ನಾನು ಆದಾಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರೂ ಆಕೆ ಅದನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿದಳು. ‘ಮೇಳಕ್ಕೆ ಹೋರದುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದರೆ ಬೇಡವಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡಿದ್ದು. ಆದರೆ ಅಟಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಆಸಕ್ತಿ ಅವಶ್ಯಿಗಿತ್ತು. ಅನಂತರ ನಾನು ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿಯ ಸಫಲಪ್ರಾರ್ಥಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಮನ ಮಾಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಆಕೆ ನಾನಿಲ್ಲದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕೃಷಿ ಚಟುವಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದಳು. ಆಟಕೂಟವಂದು ನಾನು ವರ್ಷದ 365 ದಿನವೂ ಕಾಲಿಗೆ ಚಕ್ಕ ಕಟ್ಟಿಹೊಂಡು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕಷ್ಟವೆಂಬುದು ಆಕೆಯ ಬೆಂಳುಬಿಡಲೀಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ನಾವುಲಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನಯೇ ಸುಟ್ಟ ಹೋದಾಗ ಬರಿಗ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿಂದ ಬಡುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಹಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಅವಳು ಅಗಲಿಮೊದಲಿ.